

ZGODBE
OB
KUHINJSKI
mizi

Zdravilne zgodbe

RACHEL NAOMI REMEN

SOBA Z RAZGLEDOM

NEKA MOJA PACIENTKA je po naporni enoletni kemoterapiji odšla z možem v San Francisco, kjer naj bi proslavila in preživela noč. Onkolog ji je odsvetoval. Zdelo se mu je precej nesmiselno, saj je bila še preslabotna, da bi si lahko ogledala mesto, obiskala restavracijo ali se udeležila katere od bajnih zabav, ki potekajo v tem bogatem in zanimivem mestu. Ni mogel razumeti, zakaj hoče iti, saj se ne zmore zabavati, zato ji je predlagal, naj izlet odloži za nekaj mesecev, ko bo močnejša. Toda z možem sta vseeno odšla in se nastanila v odličnem hotelu.

Pozneje sem jo povprašala, kako je bilo. »Bilo je čudovito,« je rekla. »Najprej sva poklicala sobno strežbo. Večerjo so nama prinesli na mizi, pokriti s centimeter debelim prtom. Po dolgem času je bil to prvi obed, ki ni bil na pladnju. Vse je bilo tako elegantno, kozarci za vino in maslo, izrezljano v obliki cvetja. In hrana! Sedela sva v tisti lepi sobi, pod katero se je raztezal park, in jedla pravo hrano, ki sem jo lahko zares okušala. Gola. Nato

sva se ljubila. Nato sva si privoščila neznansko dolgo kopel in uporabila prav vse brisače v kopalnici. Velike, mehke, debele brisače – bilo jih je dvanajst. In porabila sva tudi vse tiste nežno dišee tekočine. In ogledala sva si oba filma. In pojedla sva večino stvari iz malega hladilnika. In sedela sva zunaj na balkonu v kopalnih haljah in gledala luno, ki je vzhajala nad mestom. Našla sva vse blazine, ki jih skrijejo v vgrajene omare, in spala v tisti kraljevsko veliki postelji z osmimi blazinami. In videla sva sončni vzhod. Vse sva izkoristila. Bilo je sijajno!« je rekla ženska, ki je večino časa v hotelski sobi prespala.